23 Σεπτεμβρίου 2020

Κλιματική αλλαγή : Οι πάγοι του Αρκτικού Ωκεανού λιώνουν με ταχύτητες-ρεκόρ

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Οικολογία & Κλιματική Κρίση, Αρχιτεκτονική & Περιβάλλον (χλωρίδα-πανίδα)

Ο ρυθμός απώλειας όγκου των πάγων που καλύπτουν τον αρκτικό ωκεανό ήταν φέτος το καλοκαίρι ταχύτερος από ποτέ

FILE PHOTO: Greenpeace's Arctic Sunrise ship navigates through floating ice in the Arctic Ocean, September 15, 2020. Picture taken with a drone. REUTERS/Natalie Thomas/File Photo

Η άνοδος της θερμοκρασίας στην Αρκτική έχει μειώσει τον όγκο του πάγου που καλύπτει τον πολικό ωκεανό σε τέτοιο βαθμό, ώστε φέτος να φτάσει στο δεύτερο χαμηλότερο εύρος του εδώ και τέσσερις δεκαετίες, όπως ανακοίνωσαν οι επιστήμονες. Πρόκειται για άλλο ένα σημάδι για το ότι η κλιματική κρίση μεταμορφώνει ραγδαία την περιοχή.

Δορυφόροι κατέγραψαν ότι οι φετινοί θαλάσσιοι παγετώνες έφτασαν στον κατώτατο όγκο τους στα 3,74 εκατ. τετραγωνικά χιλιόμετρα στις 15 Σεπτεμβρίου. Αυτή ήταν μόλις η δεύτερη φορά που ο πάγος έχει «πέσει» κάτω από τα 4 εκατ. τετραγωνικά χιλιόμετρα στα 40 χρόνια κατά τα οποία γίνονται σχετικές μετρήσεις, αναφέρουν ερευνητές στο Εθνικό Κέντρο Δεδομένων για το Χιόνι και τον Πάγο (NSIDC).
«Είναι βαθιά απογοητευτικό που έχουμε διαρκώς τόσο χαμηλά επίπεδα πάγου στη θάλασσα. Όμως δυστυχώς, δεν μας εκπλήσσει», τονίζει η Τουίλα Μουν, παγετωνολόγος στο ερευνητικό κέντρο στο Μπούλντερ του Κολοράντο.
Το ρεκόρ του λιγότερου πάγου είχε καταγραφεί στα 3,41 εκατ. τετραγωνικά χιλιόμετρα το 2012, μετά από έναν κυκλώνας που είχε χτυπήσει αργά την περιοχή,

σπώντας τον εναπομείναντα πάγο. Αυτή η θλιβερή μέτρηση δεν απέχει πολύ από τη σημερινή κατάσταση.

Η φετινή μείωση ήταν ιδιαιτέρως γρήγορη μεταξύ της 31ης Αυγούστου και της 5ης Σεπτεμβρίου, εξαιτίας των ρευμάτων θερμού αέρα που έφταναν στην περιοχή από τον καύσωνα που έπληξε τη Σιβηρία, σύμφωνα με το NSIDC. Ο ρυθμός απώλειας πάγου κατά τη διάρκεια αυτών των έξι ημερών ήταν ταχύτερος σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη χρονιά έχει καταγραφεί. Άλλη ομάδα επιστημόνων ανακάλυψε τον Ιούλιο ότι ο σιβηρικός καύσωνας θα ήταν σχεδόν αδύνατος χωρίς την ανθρωπογενή κλιματική αλλαγή.

Καθώς ο πάγος του αρκτικού ωκεανού εξαφανίζεται, αφήνει πίσω του «μπαλώματα» σκούρου νερού. Αυτά τα σκοτεινά νερά απορροφούν την ηλιακή ακτινοβολία αντί να την αντανακλούν πίσω στην ατμόσφαιρα, μια διαδικασία που επιταχύνει την υπερθέρμανση του πλανήτη και εξηγεί εν μέρει τους λόγους που οι αρκτικές θερμοκρασίες έχουν αυξηθεί με υπερδιπλάσια ταχύτητα σε σχέση με τον υπόλοιπο πλανήτη κατά τη διάρκεια των τελευταίων 30 ετών.

Η απώλεια του θαλάσσιου πάγου απειλεί και την άγρια ζωή της Αρκτικής, από τις πολικές αρκούδες και τις φώκιες μέχρι τα πλαγκτόν και τα βρύα, προειδοποιεί ο Τομ Φόρμαν, ειδικός στην πολική άγρια ζωή και οδηγός στην Αρκτική.
«Οι αριθμοί που συγκεντρώνουμε για το μέγεθος της μείωσης του θαλάσσιου πάγου κάθε χρόνο μας βάζει σε κόκκινο συναγερμό σε σχέση με την ανησυχία που πρέπει να νιώθουμε, με το άγχος μας για τη σταθερότητα αυτού του περιβάλλοντος», εξηγεί ο Φόρμαν στον Guardian.

Η ίδια υπερθέρμανση που δημιουργεί ανοίγματα στα νερά του αρκτικού ωκεανού το καλοκαίρι, κατατρώει και τους παγετώνες που καλύπτουν την γη του αρκτικού κύκλου, στον Καναδά και τη Γροιλανδία. Όσο πιο γρήγορα λιώσουν αυτοί οι παγετώνες μέσα στον ωκεανό που τους περιβάλλει, τόσο πιο γρήγορα θα ανέβει και η στάθμη της θάλασσας σε όλο τον κόσμο.

Δεδομένου ότι ένας θερμότερος αρκτικός κύκλος θα μπορούσε να επηρεάσει τη συμπεριφορά του καιρού σε όλο τον πλανήτη, η Μουν παροτρύνει τον κόσμο να μην περιμένει για ένα δεύτερο ρεκόρ μείωσης του πάγου πριν αναλάβει δράση για να περιορίσει την κλιματική αλλαγή.

«Πρέπει να εργαστούμε πολύ σκληρά για να υπάρξει διαφορά στις εκπομπές ρυπογόνων αερίων, προκειμένου να μην βλέπουμε τόσο πολλά θλιβερά ρεκόρ στο μέλλον», προειδοποιεί.

Πηγή: in.gr